

Κεφάλαιο 1

ΑΣΜΑ ἄσμάτων, ὃ ἐστι τῷ Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον,
 3 καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μῦρον ἔκκενωθὲν ὄνομά σου. διὰ
 τοῦτο νεάνιδες ἡγάπησάν σε, 4 εὔλκυσάν σε, ὅπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου
 δραμοῦμεν. εἰσήνεγκε με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἡγάπησέ σε. 5
 μέλαινά εἴμι ἔγὼ καὶ καλή, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς
 δέρρεις Σαλωμών. 6 μὴ βλέψητέ με ὅτι ἔγὼ εἴμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ
 ἥλιος· υἱὸς μητρός μου ἔμαχέσαντο ἐν ἔμοι, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν·
 ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα. 7 ἀπάγγειλόν μοι δὲν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου, ποῦ
 ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ'
 ἀγέλαις ἐταίρων σου. 8 ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτήν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε σὺ ἐν
 πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.
 9 τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοίωσά σε, ἡ πλησίον μου. 10 τί ὡραιώθησαν
 σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τράχηλος σου ὡς ὄρμίσκοι; 11 ὁμοιώματα χρυσίου
 ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου. 12 ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει
 αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ. 13 ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου
 ἔμοι, ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται. 14 βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός
 μου ἔμοι, ἐν ἀμπελῶσιν Ἔγγαδδί. 15 ἴδοὺ εἴ καλή, ἡ πλησίον μου, ἴδοὺ εἴ καλή,
 ὁφθαλμοί σου περιστεραί. 16 ἴδοὺ εἴ καλός, ὁ ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος· πρὸς
 κλίνη ἡμῶν σύσκιος, 17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Κεφάλαιο 2

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων. 2 ὡς κρίνον ἐν μέσω ἀκανθῶν, οὕτως
 ἡ πλησίον μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων. 3 ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ,
 οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ
 ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου. 4 εἰσαγάγετέ με εἰς οἴκον τοῦ
 οἴνου, τάξατε ἐπ' ἔμὲ ἡγάπην. 5 στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις,
 ὅτι τετρωμένη ἡγάπης ἔγὼ. 6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ
 αὐτοῦ περιλήψεται με. 7 ὕρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν
 ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἔγείρητε καὶ ἔξεγείρητε τὴν ἡγάπην, ἔως οὗ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου· ἴδοὺ οὕτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὅρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς
 βουνούς. 9 δομοίς ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὅρη
 Βαιιθήλ. ἴδοὺ οὕτος ὁπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων,
 ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων. 10 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι· ἀνάστα,
 ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου, 11 ὅτι ἴδοὺ ὁ χειμῶν παρῆλθεν, ὁ
 ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἔαυτῷ, 12 τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς
 ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἡκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, 13 ἡ συκῆ ἔξηνεγκεν ὀλύνθους
 αὐτῆς, αἱ ἀμπελοὶ κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὁσμήν. ἀνάστα, ἐλθέ, ἡ πλησίον μου, καλή
 μου, περιστερά μου, καὶ ἐλθέ, 14 σὺ περιστερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἔχόμενα
 τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι
 ἡ φωνὴ σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία. 15 πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς

ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν. 16 ἀδελφιδός μου ἔμοι, κάγὼ αὐτῷ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις, 17 ἔως οὗ διαπινεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. ἀπόστρεψον, ὅμοιώθητι σύ, ἀδελφιδέ μου, τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἔλάφων ἐπὶ ὅρη κοιλωμάτων.

Κεφάλαιο 3

ΕΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. 2 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν. 3 εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. μὴ ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου ἴδετε; 4 ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν, ἔως οὗ εὔρον ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἔως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με. 5 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἔως ἂν θελήση.

6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ; 7 ίδοù ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμῶν, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἱεραήλ, 8 πάντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον, ἀνὴρ ρομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξὶ. 9 φορεῖον ἐποίησεν ἔαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου· 10 στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ. 11 θυγατέρες Σιών, ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν ἐν τῷ στεφάνῳ, ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφάλαιο 4

Ιδοὺ εῖ καλή, ἡ πλησίον μου, ίδοὺ εῖ καλή. ὁφθαλμοί σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. 2 ὄδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. 3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον ροᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου. 4 ὡς πύργος Δαυΐδ τράχηλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν. 5 δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις. 6 ἔως οὗ διαπινεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί, πορεύσομαι ἔμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου. 7 ὅλη καλὴ εῖ, πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. 8 δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανίρ καὶ Ἔρμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὄρέων παρδάλεων. 9 ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφή μου νύμφη· ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὁφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου. 10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου, ἀδελφή μου νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὀσμὴ ἴματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα; 11 κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου, νύμφη· μέλι καὶ γάλα

ύπὸ τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὄσμὴ ἴματίων σου ὡς ὄσμὴ Λιβάνου. 12 κῆπος κεκλεισμένος, ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη. 13 ἀποστολαὶ σου παράδεισος ροῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων, 14 νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα ἀλώθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων. 15 πηγὴ κῆπου καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ροιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι, βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε, διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ρευσάτωσαν ἀρώματά μου· καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

Κεφάλαιο 5

ΕΙΣΗΛΘΟΝ εἰς κῆπόν μου, ἀδελφή μου νύμφη, ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε, πλησίοι, καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.

2 Ἔγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν.

Ἄνοιξόν μοι, ἀδελφή μου, ἡ πλησίον μου, περιστερά μου, τελεία μου, ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. 3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἔνδυσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τὸν πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; 4 ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ’ αὐτόν. 5 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χείρας τοῦ κλείθρου. 6 ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρῆλθε. ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. 7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἥραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ’ ἔμοῦ φύλακες τῶν τειχέων. 8 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.

9 Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφιδός μου, λευκὸς καὶ πυρρός, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων· 11 κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καιφάζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ· 12 ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμέναι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα· 13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά· χείλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη· 14 χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμέναι Θαρσίς· κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου· 15 κνῆμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς· εἴδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι· 16 φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὄλος ἐπιθυμία· οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.

Κεφάλαιο 6

ΠΟΥ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

2 Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα. 3 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἔμοι, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

4 Καλὴ εἴ, ἡ πλησίον μου, ὡς εύδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι. 5 ἀπόστρεψον ὄφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. 6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. 7 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον τῆς ροᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεως σου. 8 ἔξήκοντά εἰσι βασίλισσαι, καὶ ὄγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. 9 μία ἔστι περιστερά μου, τελεία μου, μία ἔστι τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτή ἔστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν. εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν, βασίλισσαι καί γε παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν. 10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὅρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέναι;

11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἵδειν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἵδειν εἰ ἥνθισεν ἡ ἄμπελος, ἔξήνθησαν αἱ ροαί· ἐκεῖ δῶσω τοὺς μαστούς μου σοί. 12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου· ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

Κεφάλαιο 7

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕ, ἐπίστρεφε, ἡ Σουλαμίτις· ἐπίστρεφε, ἐπίστρεφε, καὶ ὄψόμεθα ἐν σοί, τί ὅψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χορὸς τῶν παρεμβολῶν. 2 ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου, θύγατερ Ναδάβ· ρυθμοὶ μηρῶν ὅρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου· 3 ὁμφαλός σου κρατήρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις· 4 δύο μαστοί σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος· 5 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὄφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβών, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ· 6 κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς. 7 τί ὡραιώθης καὶ τὶ ἡδύνθης ἀγάπη, ἐν τρυφαῖς σου; 8 τοῦτο μέγεθός σου, ὡμοιώθης τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοί σου τοῖς βότρυσιν. 9 εἶπα· ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὑψεων αὐτοῦ, καὶ ἔσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυες τῆς ἄμπελου καὶ ὁσμὴ ρινός σου ὡς μῆλα 10 καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἰκανούμενος χείλεσί μου καὶ ὁδοῦσιν.

11 Ἔγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ. 12 ἐλθέ, ἀδελφιδέ μου, ἔξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλίσθῶμεν ἐν κώμαις· 13 ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας, ἴδωμεν εἰ ἥνθισεν ἡ ἄμπελος, ἥνθισεν ὁ κυπρισμός, ἥνθισαν αἱ ροαί· ἐκεῖ δῶσω τοὺς μαστούς μου σοί. 14 οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὁσμήν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα, νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.

Κεφάλαιο 8

ΤΙΣ δώη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστούς μητρός σου; εύροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε οὐκ ἔξουδενώσουσί μοι. 2 παραλήψομαι σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος ροῶν μου. 3 εύώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με. 4 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἴσχύσεσι τοῦ ἄγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἔως ἂν θελήσῃ.

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπιστηρίζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδόν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἔξήγειρά σε· ἔκει ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου, ἔκει ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε. 6 Θές με ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ἄδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς· 7 ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. ἐὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἔξουδενώσει ἔξουδενώσουσιν αὐτόν. 8 ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ; 9 εἰ τεῖχός ἔστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εὶς θύρα ἔστι, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτήν σανίδα κεδρίνην. 10 ἔγὼ τεῖχος, καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι· ἔγὼ ἡμην ἐν ὁφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην. 11 ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου. 12 ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι Σαλωμῶν καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. 13 ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἔταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με· 14 φύγε, ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὅρη τῶν ἀρωμάτων.